

HÃY ĐẾN, ĐI THEO TA

 Ồ, không, điều đó đã xảy ra trước khi Becky được sanh ra. Và vì thế tôi—tôi nghĩ, “Ồ, anh em biết...” Tôi—tôi chỉ ăn một bát cháo bột yến mạch, tốn một hào.Ồ, tôi chỉ...Họ cho tôi chiếc vé, và chỉ ký nó, anh em biết đấy, và tôi đã trả tiền cho nó, trả lại vé đó, và tôi trả nó lại, vì tôi có một bảng công tác phí.

2 Và một ngày kia khi chúng tôi có một—một buổi nhóm của cảnh sát tuần tra. “Chà,” họ nói, “cái người gàn dở này là ai mà nộp lại vào điều gì đó giống như thế?” Hiểu không? Người—người đứng đầu, anh em biết đó, “Mười xu cho một bữa điểm tâm à?” Vậy thì điều đó trông có vẻ thật rẻ với những người khác, anh em biết đấy. Một số người của họ nộp vào một đô-la, đấy; hai đô-la cho một bữa ăn tối. Còn tôi nộp vào hoàn toàn chính xác như nó đã có.

3 Ồ, tôi nói, “Ồ, vậy thì, không có cần tôi trả tiền. Tôi sẽ làm gì nếu như tôi chỉ ăn, mười xu?”

4 Ông Fields, là trợ lý giám đốc, ông nói, “Billy à, nộp vào một đô-la, dù thế nào đi nữa, ít nhất.” Nói, “Đó là điều những người khác họ đang làm.” Nói, “Anh phải giữ sự hòa đồng.”

5 “Ồ,” tôi nói, “tôi—tôi không bao giờ ăn hơn một tô cháo lúa mạch, và tôi chỉ trả chừng đó.”

Nói, “Ồ, không, đừng bao giờ làm thế.”

6 Ồ, rồi tôi nghĩ, “Mình sẽ làm gì với việc đó?” Sau đó tôi trả năm mươi xu cho bữa ăn sáng. Rồi tôi lấy lại bốn mươi xu của nó, nếu tôi muốn tiêu bất cứ điều gì, cho nó cho một số đứa trẻ trên đường phố; một số trẻ em, anh em biết đấy, mà trông giống như chúng cũng cần, một lát bánh mì xăng-wich, xăng-wich.Ồ, tôi nghĩ có lẽ tôi có thể...Đúng, đó là công ty, chính nó, đang nói chuyện với tôi giống như thế. Đó là một người của công ty.

Vậy nên, tôi nghĩ, “Có lẽ mình đã làm điều gì sai.”

7 Vì vậy cách đây không lâu ở đây, với một cảnh sát tuần tra... Bây giờ họ tuần tra bằng máy bay trực thăng, anh em biết đó. Vì

thế người đó đến gần và anh ta ngăn lại. Anh ta nói, “Này, Anh Branham,” nói, “cây này đang lớn lên.”

Tôi nói, “Đúng thế.” Tôi nói, “Trẻ em chơi dưới cây đó ở ngoài đấy.”

Anh ta nói, “Chúng ta có thể cắt bỏ ngọn của nó không?”

Tôi đáp, “Được, nhưng đừng đốn nó. Hiểu không?”

Anh ta nói, “Ồ, Chúng tôi muốn đốn nó. Chúng tôi sẽ trả tiền cho anh về cây đó.”

⁸ Tôi nói, “Không. Không. Không muốn anh đốn nó.”Ồ, tôi cũng biết luật pháp về, quyền đi qua đất đai, anh em biết đấy, vì tôi đã ở với nó bảy năm. Tôi nói, “Không.” Tôi nói, “Không muốn đốn nó, nhưng anh có thể chặt ngọn nó.” Tôi nói, “Tôi—tôi cứ chặt ngọn nó, nhưng,” tôi nói, “anh có thể. Anh có thể chặt ngọn nó nếu anh muốn.” Tôi nói, “Tôi, Anh Wood và tôi, đang định chặt ngọn nó. Chúng tôi chặt hết ngọn của những cây khác dọc theo đây.” Và tôi nói, “Nhưng chúng tôi thích giữ lại cây đó cho trẻ em, Joe và những đứa khác, anh biết đấy, những đứa trẻ đang chơi ở dưới cây đó.”

⁹ Tôi đi xa trong một chuyến đi. Khi tôi trở về, nó đã bị cưa xuống và dời đi.Ồ, thật là lời thỉnh cầu của công ty ấy, anh em thấy, để đốn cây ấy, anh em thấy. Và vì thế tôi nghĩ, “Bây giờ,” tôi nói, “Chúa ôi, con thậm chí sẽ không nhắc đến điều đó.” Hiểu không? “Cho dù nếu có điều gì mà con—mà con, về điều đó, đôi khi nộp vào, ăn chỉ đáng nửa hào, mà phải nộp ‘năm mươi xu.’” Hiểu không? Tôi nói, “Nếu có việc gì về điều đó, hãy để nó quyết định, đấy, mà—mà tôi—mà tôi đã đưa điều đó vào, anh em biết đấy. Mà tôi...” Và tôi không còn mơ màng về được ở trong Công ty Dịch vụ Công cộng lúc ấy, đấy, bởi vì nó phải có cái gì đó đằng sau ở trong đó.

Chúng ta phải xem những gì chúng ta làm. Chúng ta phải đương đầu với nó ngày nào đấy.

¹⁰ Các em bé, đang đến trên này. Mẹ các em đã ở đằng kia, ngày nào đó, hồi Trudy. Tôi đoán các em không, các em không biết. Đây hầu như là một sự ngạc nhiên, tôi có thể thấy. Và các em sắp tốt nghiệp. Và chúng ta có chuyến đi này ra đây với nhau. Tôi sẽ

đi vào một buổi nhóm bây giờ, ngay lập tức sau buổi nhóm này. Và chúng ta sẽ về nhà.

¹¹ Tôi nghĩ đó sẽ là một cơ hội tốt để trò chuyện với tất cả các anh chị em, và rồi cũng nghĩ sẽ tốt để nói với lớp trẻ một chút trước khi các em xong khóa học. Hãy đọc một câu từ trong Kinh Thánh, và thật sự nói chuyện với các em từ tấm lòng của tôi, trong khoảng mười phút. Tôi sẽ trượt ra khỏi con đường của các bạn. Hiểu không?

¹² Trước khi tôi nói chuyện với trẻ em, tôi cũng, muốn nói chuyện với người lớn một chút, hết thầy anh chị em. Có lẽ, chính là lúc này, nó đã là, có lẽ một chuyến đi vất vả. Nhưng kinh nghiệm mà tôi đã học được từ Đức Chúa Trời, tôi sẽ không lấy mười ngàn đô-la cho những gì tôi đã học được từ Chúa kể từ khi tôi được ở đây. Tôi thật sự tin tôi đến trong sự vâng lời trọn vẹn với mạng linh của Đấng Toàn Năng, và tôi—tôi hi vọng tôi có thể cứ ở lại cách ấy. Và có một...

¹³ Khi tôi đến, một việc, là bởi một sự hiện thấy, mà tôi đang đứng trên Tucson ở đây khi một—một—một tiếng nổ phát ra.Ồ, Anh Fred đã ở đó khi nó phát ra. Và họ đã chụp bức hình đó lúc bấy giờ, anh em biết đấy, trên bầu trời. Và tôi không nghĩ ngợi nhiều về điều đó, không hề chú ý nó. Vì thế nó bắt đầu gây ấn tượng với tôi dù sao đi nữa, ngày nọ. Và Anh Norman, cha của Norma ở đây, đã bảo tôi, nói, “Anh có để ý điều này không?”

¹⁴ Và ngay khi tôi nhìn, ngay ở đó là các Thiên sứ rõ ràng hết sức như Họ có thể, đang ở ngay tại đó trong bức hình. Hiểu không? Tôi nhìn thấy khi nó xảy ra, và đó là lúc, giống như vậy, khoảng một hay hai ngày trước, hoặc là ngày hay hai ngày sau khi tôi đã ở trên đó. Tôi nhìn nơi nó đã xảy ra. “Đông Bắc của Flagstaff, hay Prescott, mà ở dưới Flagstaff.”Ồ, đó thật sự là nơi chúng tôi đã ở, đấy, hoàn toàn chính xác.

¹⁵ “Cao hai mươi sáu dặm.” Tại sao, hơi nước không thể bốc hơi cao lên trên—trên bốn, bốn dặm, hay năm dặm, hơi ẩm, bất cứ loại sương gì hay bất cứ cái gì, anh em biết đấy. Máy bay bay cao ở mười chín ngàn. Điều đó có nghĩa là ở trên tất cả các đám

mây, anh em biết đấy. Và mười chín ngàn là cao khoảng bốn dặm. Đây là cao hai mươi sáu dặm, và ba mươi dặm bằng qua nó, và trong hình dáng của kim tự tháp, nếu anh chị em nhìn vào bức hình đó.

¹⁶ Và trên phía tay phải, như tôi đã nói với anh em, tôi để ý, nổi bật lên, Thiên sứ đó. Ngài ở đó, ưỡn ngực ra, đôi cánh ở phía sau, đến thẳng vào, hoàn toàn chính xác như cách đã có. Tôi không bao giờ để ý điều đó khi Họ đầu tiên...Đã có rất nhiều điều.

¹⁷ Chỉ đang đi xuống con đường ngày nọ, có điều gì đó đã xảy ra đã nói với tôi về sự việc mà tôi—tôi phải làm. Và đó là—đó không phải là sứ điệp của tôi.

¹⁸ Có một lần, Leo Mercier đã nói, nói, “Anh Branham, lúc ấy sẽ đến sau điều này,” nói, cách đây khoảng năm hay sáu năm, có lẽ là bảy năm, nói, “Chúa sẽ thay đổi chức vụ của anh, Anh Branham à.” Và nói, “Khi Ngài làm điều đó, anh có lẽ sẽ chỉ xếp hàng các bệnh viện, và nói họ ra khỏi giường—giường và các thứ.” Điều đó nghe có vẻ không đúng, mặc dù tôi tin Anh Leo đang cố gắng thành thật về điều đó.

¹⁹ Nhưng nó dường như không đúng, bởi vì, xem đây, Chúa Jêsus của chúng ta không bao giờ làm thế. Hiểu không? Và Ngài đã đi vào các bệnh viện. Có một người ở trong bệnh viện đó. Anh em còn nhớ nó ở đâu trong Kinh Thánh không? Ao Bê-tết-đa. Đám đông lớn của những người bất lực nằm ở đó, tàn tật, què quặt, đui mù, bại liệt, chờ đợi Thiên sứ. Bấy giờ, đó là trong bệnh viện thuộc linh nơi mà người chờ đợi sự chữa lành Thiêng liêng. Và ở đây Chính Đấng Chữa Lành Thiêng liêng đã đến và chữa lành một người và bước đi ra. Vì thế anh em không thể trông mong một con người phạm, hay một mục sư đến, sẽ là lớn hơn điều đó. Hiểu không? Tôi không thể đồng ý với điều đó.

²⁰ Nhưng khi tôi bắt đầu quay lại, Đức Thánh Linh giáng trên tôi. Tôi đã hỏi xin Leo một cây viết. Tôi lấy một mảnh giấy, và tôi viết vào đó. Nó ở trong xe moóc của anh ấy ngày hôm nay, nếu anh em từng lên chỗ đó. Nó là một chiếc xe moóc bằng nhôm cũ kỹ nơi đó tôi đã chất đồ trang bị. Ngay khi anh em đi vào cửa, có một cái kệ phía bên tay phải, ngay phía trước của chiếc xe.

Nó đang nằm ở dưới đó. Tôi đã đặt nó ở trên đó. Nói, “Ngày nào đó anh có thể lôi tờ giấy này ra. ‘Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ thay đổi chức vụ, nhưng Ngài sẽ thay đổi con người với chức vụ.’” Đó là điều đã được thực hiện.

21 Xem đấy, tôi—tôi biết mình phải làm gì, nhưng tôi—tôi—tôi không thể, tôi không thể làm điều đó trong tình trạng mà tôi hiện có bây giờ. Bởi vì, tôi phải...Điều gì đó phải xảy ra trong tôi, mà sẽ làm Đức Chúa Trời thực hiện nó.

22 Chúng tôi đang định trở về nhà. Những đứa trẻ nhớ nhà, hết thấy chúng đều muốn đi về. Vì thế tôi hình dung về việc đem chúng về, ý Chúa, có lẽ sau buổi nhóm ngày thứ Bảy, và đi về vậy. Từ đó, tôi không biết. Nhưng tôi biết ngay khi điều gì đó xảy ra trong tôi, làm tôi cảm thấy hướng về dân sự, khác hẳn với những gì tôi làm hiện giờ. Tôi đã từ chối nhiều—nhiều người, đấy, và tôi—tôi không muốn phải làm với họ nữa. Anh em biết tôi muốn nói điều gì, những gì mà tôi gọi là những cô cậu “ricky, ricketta,” họ có những việc mà họ đã làm. Tôi đã giảng với tất cả sự chân thành, và Đức Chúa Trời đã chứng thực điều đó trong mọi cách. “Và nếu họ không muốn tin Nó, ồ, cứ để mặc họ vậy.”

23 Tôi sẽ đi lên đó, gia nhập với Bud mùa thu sắp đến này, bắt đầu trang bị đồ đạc ở trên đó. Chờ đợi trong đồng vắng, để tóc và râu mọc ra. Và nếu Chúa muốn tôi đi bất cứ nơi nào, Ngài có thể ban cho tôi một lời, và tôi sẽ đi xuống làm và điều đó.

24 Và trên đường đi, đến ngày nọ, Ngài đã khiến tôi dừng lại. Và tôi đã thấy nơi mà...điều tôi sẽ đến. Tôi—tôi đang trên đường đến điều gì khác lúc bấy giờ. Và tôi nghĩ, khi tôi về đến nhà, tôi sẽ làm những gì chúng ta gọi là một cuộc trò chuyện từ tấm lòng đến với tấm lòng, có lẽ nó được ghi âm, và rồi và để công chúng sẽ thấy tại sao sự thay đổi đột ngột.

25 Bây giờ, các em nhỏ, chúng ta hãy chỉ...Chúng ta hãy có một lời cầu nguyện ngắn.

26 Lạy Đức Chúa Jêsus, chúng con biết ơn vì có thì giờ này, biết rằng chúng con được nhóm nhau lại ở đây, người trẻ và già, và trung niên. Và chúng con đã nhóm nhau lại, phía bên này của

cõi Đời đời, một lần nữa nói về Ngài một lần nữa và về các việc mà gắn liền với Sự sống Đời đời.

27 Và những người trẻ này đang ngồi ở đây tối nay, một số người sắp tốt nghiệp, một số đã tốt nghiệp rồi. Nhưng con nhận thấy, Chúa ơi, điều gì đó đã xảy ra cách đây chỉ vài giờ trước khi cú va chạm dữ dội đó, hay sự nổ lớn, đã xảy ra trên núi ở trên đó, phía bắc Tucson, khi các Thiên sứ của Chúa giáng xuống. Con còn nhớ những gì đã được nói, và—và đặc biệt về những người trẻ. Con cầu xin Ngài, Chúa ôi, giúp chúng con hiểu. Và xin cho con có thể nói điều gì đó với những người trẻ này, tối nay, để giúp họ suốt cuộc hành trình. Vì, Chúa ôi, hết thảy chúng con đều cần sự giúp đỡ đó vào lúc này.

28 Xin ban phước cho chúng con. Xin tha thứ tội lỗi chúng con. Và nếu điều gì mà chúng con đã làm từ khi chúng con ở ngoài này, mà không làm Ngài hài lòng, chúng con cầu xin Ngài tha thứ cho chúng con điều đó. Vì chúng con nhận biết, ngày hôm nay, rằng chúng con không—không có sự bảo đảm của ngày mai. Chúng con không biết ngày mai mang đến điều gì. Chúng con phải chuẩn bị ngày hôm nay để đối đầu với ngày mai. Và, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chỉ có một cách duy nhất mà chúng con biết để làm điều này, đó là, chuẩn bị để gặp Ngài, vì dần dần chúng con nhận biết rằng hết thảy chúng con sẽ làm điều đó. Và chúng con phải đi gặp điều đó lúc nào đấy, cũng trong sự bình an, như một người bạn hay trẻ thơ, hoặc như một kẻ thù. Không đời nào, Chúa ôi, mà chúng con có thể là cái gì khác ngoài con cái yêu dấu của Chính Ngài. Xin nhậm những lời này chúng con cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

29 Ngày hôm nay, trong khi tôi đang nhổ cỏ, thật sớm sáng nay, tôi thấy một chỗ trong Kinh Thánh, tôi nghĩ sẽ là một điều tốt để đọc vào lúc này. Và đó là một...có lẽ không quá thích hợp lắm, nhưng tôi nghĩ chỉ dành cho...chỉ một—chỉ một vài phút, để trò chuyện. Tôi muốn đọc điều này từ chương thứ 18 Thánh Lu-ca. Tất cả bốn trước giả Phúc âm đều chép về điều đó. Chương thứ 18 và câu thứ 18.

Và một quan nào đó hỏi Ngài, rằng, Thưa Thầy Nhân Lành, tôi phải làm gì cho được hưởng sự sống đời đời?

Và Đức Chúa Jêsus phán với người rằng, Sao người gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một đấng nhân lành, cứu người, đó là, Đức Chúa Trời.

Người đã biết các điều răn này, Người chớ phạm tội tà dâm, Chớ giết người, Chớ trộm cướp, Chớ nói chứng dối, Hãy hiếu kính cha và...mẹ người.

Và...thưa rằng, Tôi đã làm mọi điều này, và đã giữ chúng từ thuở nhỏ.

Bấy giờ khi Đức Chúa Jêsus nghe những điều này, Ngài bèn phán cùng người rằng, Còn thiếu cho người một điều: Hãy bán hết...người có, và phân phát cho kẻ nghèo,...thì người sẽ có của cải ở trên trời:...hãy đến, đi theo Ta.

30 Tôi nghĩ, từ ngữ, *Hãy Đến, Đi Theo Ta*, đó sẽ là lời khuyên tốt nhất tôi có thể đưa ra nếu tôi đang nói chuyện với mười ngàn trẻ em, hay nếu tôi đang nói chuyện thật sự với chính mình. Đó là một mạng lệnh, và điều lớn nhất mà tôi nghĩ điều đó được tặng cho bất cứ người nào, và đặc biệt một người trẻ tuổi, “Hãy theo Ta.”

31 Các bạn sẽ đi theo người nào đó. Vậy thì, các bạn chỉ...Các bạn có thể nhớ điều đó. Các bạn sẽ đi theo người nào đó. Và cách các bạn đi theo người ấy, chắc chắn rằng, người này đang đi theo ai. Hiểu không? Chúng ta...

32 Phao-lô có lần đã nói, “Hãy bắt chước tôi như tôi bắt chước Đấng Christ.” Nói cách khác, “Giống như tôi đi theo Đấng Christ, anh em hãy đi theo tôi.”

33 Và bây giờ, ở bước ngoặt này, giai—giai đoạn này của đời sống nơi mà tất cả chúng ta đến. Và nhiều lần anh em đã nghe tôi la lối về các cô cậu “ricky, ricketta,” và các thứ. Nó, nó là thời đại đó. Chính là thời đại mà chúng ta đang sống. Nó thật ra không phải những người đó.

34 Những người ấy là những người giống như chúng ta. Những đứa trẻ kia ở bên ngoài này với những chiếc xe được cải tiến, chạy lên chạy xuống đường phố, điều khiển theo cách của chúng, hút thuốc và uống rượu, và những cô gái hiện đại mặc đồ vô đạo đức, cùng những thứ, họ là những cô gái chàng trai giống như

chúng ta. Hiểu không? Họ là con người. Họ yêu đương. Họ ăn. Họ uống. Họ ngủ. Họ thở. Họ phải cái chết. Họ là những con người giống như chúng ta. Và tuy nhiên họ đã bị...

35 Họ đã bị một tà linh chiếm hữu. Họ không biết điều đó. Không phải vì—vì dân chúng, nhưng bởi vì, đôi khi, người lãnh đạo nào đó mà họ đang đi theo đã dẫn dắt họ trong con đường sai trật.

36 Bây giờ, các cô và các cậu biết điều đó rõ hơn. Các bạn biết đấy. Các bạn được dạy dỗ tốt hơn thế. Các bạn có cha mẹ tốt hơn huấn luyện kỹ càng để làm điều giống như thế. Các bạn biết rõ hơn.

37 Nhưng họ thì không, bởi vì các giáo hội mà họ đi đến là những giáo hội hiện đại, quan điểm hiện đại. Và họ—họ chỉ sống cho hiện tại, được quần chúng ưa chuộng nhiều hơn. Và, ồ, chào ời! Thật là...Đạo đức trở nên đức hạnh với họ. Hiểu không? Vì thế họ, điều gì...Như có lần tôi đã nói, trong một vở kịch tôi đã thấy ở dưới đây, cách đây không lâu, về Sô-đôm và Gô-mô-rơ, rằng người đàn bà bị ma quỷ chiếm hữu này đã nói với—với Lót, “Cái mà ông gọi là vô đạo đức, tôi gọi là đức hạnh.”

38 Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con Người đến.” Vì vậy chúng ta trở lại với nơi đó lần nữa.

39 Chúng ta hãy nhìn lại người trai trẻ này, trong vài phút, mà chúng ta đã đọc. Không nghi ngờ gì chàng trai trẻ này được sanh ra trong một gia đình tốt, giống như các bạn trẻ ở đây. Anh được cha mẹ là người tốt giáo dục. Bởi vì, nó đã chứng minh điều đó, khi Chúa Jêsus giới thiệu cho anh những điều răn của Đức Chúa Trời. Anh nói, “Tôi đã giữ những điều này từ thuở nhỏ.” Điều đó tỏ cho thấy anh đã—anh đã được—anh đã được dạy dỗ đúng đắn. Anh không phải chỉ là kẻ lừa đảo trộm cắp. Và anh em biết, anh—anh ta được giáo dục để biết điều gì đúng, giống như hết thấy các bạn những người trẻ ở đây. Có lẽ đến gần dưới sự kính sợ Đức Chúa Trời của cha mẹ, để—để—để dạy anh đúng đắn, khi anh còn bé. Ồ, điều đó thì tốt.

40 Có lẽ, khi còn bé, mẹ anh đã có tham vọng cao về anh là một người vĩ đại ngày nào đó. Cha anh là người có tiền của, có thể gửi anh đến trường và—và cho anh có một nền giáo dục mà ông có thể...anh ta có thể xuất thân với một nền giáo dục tốt và có thể là nhân vật nào đó trong thế gian. Và với sự chân thành của người mẹ và người cha này, giáo dục đứa trẻ này, có lẽ đến thời gian tốt nghiệp của anh giống như các bạn hiện nay, xem đấy, lúc anh ta ra trường và có sự học vấn của mình. Không nghi ngờ gì có lẽ anh là niềm hãnh diện và sự vui mừng của—của cuộc đời của người cha người mẹ đó. Không nghi ngờ gì, trong thời của họ, anh đã có những con ngựa tốt, giống như các bạn bây giờ có những chiếc xe ô-tô, và có một người cha và người mẹ tốt giống như hết thấy các bạn đã có, để thấy điều đó, các bạn có quần áo tốt, và—và chiếc xe hơi, và có thể...và chỉ tận hưởng đời sống, giống như điều gì đó các bạn có ngày nay.

41 Còn người cha và người mẹ với...sự cầu nguyện thường xuyên để—để con trai của họ sẽ không trở thành một người bình thường, mà anh ta sẽ là một người phi thường. Tất cả bậc cha mẹ đều muốn thế. Các bạn có nghe Chúa Jêsus nhắc đến mạng lịnh đó, “Hãy hiếu kính cha mẹ người,” rồi dừng lại không? Hiếu không? Và đó là tham vọng của bất cứ bậc cha mẹ nào, làm hết sức cho con cái mình, mà họ có thể, giáo dục chúng, cho chúng những thứ có lẽ chúng không có thể có được. Đó là cách tôi cảm thấy về con cái của tôi.

42 Tôi nghĩ, lúc nào đó, trong việc đi học, lúc này; Tôi nghĩ, gọi Becky và Sarah và Joseph vào những trường trung học này và các thứ, nơi mà mọi điều này diễn ra là ở đâu? Tôi nghĩ tôi sẽ đem chúng trở lại miền núi, và—và nuôi chúng lớn lên ở đó với... giống như những người thổ dân Anh-điêng sống.

43 Nhưng đây là vấn đề. Điều gì ở trong đứa trẻ sẽ lộ ra. Cho dù nó ở đâu đi nữa, nó phải, nó sẽ lộ ra. Nếu đó là ma quỷ ở trong đó, nó sẽ xuất hiện trong lều thổ dân Anh-điêng. Nếu nó tốt ở trong đó, nó sẽ lộ ra trong bất cứ trại nào. Hiếu không? Đó là những gì có trong đứa trẻ, làm nên đứa trẻ, những gì ở bên trong các bạn. Và những gì các bạn có hiện giờ là những gì các bạn có lẽ là phần còn lại của cuộc đời bạn. Các bạn ở trên một điểm thay đổi.

44 Các bạn biết điều gì không? Tám mươi sáu phần trăm những người cải đạo đến với Đức Chúa Jêsus Christ là dưới hai mươi một tuổi. Nó tỏ cho thấy điều đó. Thống kê cho thấy điều đó. Tám mươi sáu phần trăm số người đến với Đấng Christ, đến trước khi họ hai mươi một tuổi. Các bạn, sau khi các bạn đi qua tuổi đó, các bạn trở nên được định hình hay ổn định trong những thể cách của mình. Ồ, điều đó có thể, chắc chắn vậy. Họ đến, bảy mươi, tám mươi, tuổi, nhưng rất hiếm. Hiểu không?

45 Các bạn tạo ra chính mình khi các bạn còn trẻ. Các bạn có nhiều tham vọng với những gì mình muốn làm, và những gì mình cố gắng đạt được trong đời. Các bạn suy nghĩ về nó. Và khi các bạn nghĩ, dĩ nhiên, tâm trí các bạn, nó được đưa vào tâm trí các bạn bởi một điều gì đó không biết mà—mà chi phối tâm trí bạn. Và rồi khi nó trở nên ở trong tâm trí bạn, thì bạn nói điều đó, rằng bạn sẽ làm điều đó. Và rồi những tham vọng của bạn điều hướng bạn với điều đó.

46 Vì thế, người mẹ và người cha, đang trông mong chàng trai này với...những tham vọng của anh ấy rất lớn; đủ tiền để thực hiện nó. Và rồi, không nghi ngờ gì, đã cầu nguyện để chàng trai trẻ này—này sẽ—sẽ có được cơ hội đó. Anh em thấy đó, họ—họ đã làm hết mọi thứ họ có thể làm. Anh ta có thể có những con ngựa tốt, và—và có lẽ rất được ngưỡng mộ giữa vòng phụ nữ.

47 Và điều gì sẽ thích hợp cho đàn ông, thì sẽ thích hợp cho người đàn bà, và ngược lại, đấy, bởi vì chúng ta đang nói về đời sống con người, những linh hồn, cả đàn ông và đàn bà.

48 Và rồi, sau tất cả cơ hội này chàng trai đã có, đấy, anh ta trở nên “sống sung túc,” chúng ta gọi thế, trên một chỗ mà anh ta không phải lo lắng quá nhiều. Cha mẹ anh ấy có tiền. Anh ta... Anh ta rất...Anh ta trở nên quan cai trị. Kinh Thánh nhắc tới điều đó ở đây, về...khi viên quan cai trị này còn trẻ, giàu có. Và chúng ta thấy...Ở tuổi trẻ, có lẽ trong lứa tuổi mười mấy của mình, vừa rời khỏi trường, vừa tốt nghiệp, có lẽ vài tuần trước, hay gần như thế, anh ta trở nên...Anh ta là một quan cai trị, và anh ta có mọi thứ mà những tấm lòng có thể ao ước.

49 Và chàng trai không phải là một ricky hiện đại. Chàng là một chàng trai trẻ tốt. Tôi tin, khi Lu-ca, hay Mác, viết về điều đó, tôi tin đó là, Chúa Jêsus nhìn anh ta và thở dài, bởi vì Ngài yêu mến anh. Hiểu không? Có điều gì đó về chàng trai trẻ. Có một cá tính tốt đẹp gắn liền với chàng trai trẻ này. Anh ta từ đâu đến? Từ một gia đình tốt đã dạy dỗ anh những điều răn của Đức Chúa Trời, và đã thấy rằng anh giữ chúng. Và anh đã làm điều đó, từ khi còn nhỏ.

50 Chàng trai có một tham vọng; anh muốn có Sự sống Đời đời. Anh nói, “Thưa Thầy Nhân Lành, tôi có thể làm gì để được hưởng Sự sống Đời đời?”

51 Xem đây, về tất cả những thứ mà bạn có được trong thế gian, tuy nhiên linh hồn bên trong của bạn nói có điều gì đó mà bạn cần, mà bạn không có. Chỉ bởi sự giàu có...Hay là, nó không luôn có sự giàu có. Nó có thể là, phổ biến, cô gái đẹp nào đó, cô ấy có vẻ đẹp của mình mà cô ấy có thể nghĩ đến. Có lẽ cô ấy rất được hâm mộ ở trường. Có lẽ chàng trai có thể có được bất cứ cô gái nào chàng muốn. Chàng cảm thấy rằng mình được bảo đảm. Đó không phải là sự bảo đảm. Điều đó sẽ tàn héo giống như bông hoa ngoài đồng. Hiểu không? Nó sẽ chết. Sẽ không kéo dài. Chỉ một vài lần mặt trời tắt, điều đó chết, thế thì bạn phải có một linh hồn mà phải sống Đời đời.

52 Và chàng trai trẻ này phải có một nhân cách đẹp, bởi vì chàng tự giới thiệu mình với Chúa Jêsus, biết chàng quì gối xuống. Chàng thưa, “Thưa Thầy Nhân Lành, tôi có thể làm gì để được Sự sống Đời đời?”

53 Ngài phán, “Sao người gọi Ta là nhân lành,” phán, “khi người biết chỉ có một Đấng nhân lành, và đó là Đức Chúa Trời?” Hiểu không? Chàng trai trẻ diễn tả điều gì trong câu này? Rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Ngài phán, “Người đã biết các điều răn. Hãy giữ chúng.”

Nói, vì thế chàng thưa, “Các điều răn gì, thưa Thầy?”

54 Ngài phán, “Những điều răn về ‘hãy hiếu kính cha mẹ người,’ và vân vân.”

55 Chàng thưa, “Điều này tôi đã giữ, từ thuở nhỏ. Đây, tôi đã làm điều này.”

56 Ngài phán, “Tuy nhiên người còn thiếu một điều. Hãy đi, bán hết những gì người có, và phân phát cho kẻ nghèo, rồi hãy theo Ta.”

57 Thật là một cơ hội tuyệt vời! Điều đó có thể là Phi-e-rơ, Gia-cơ, hay Giăng, một trong số họ. Đây, chàng trai trẻ đã được huấn luyện và giáo dục đúng đắn, và được giới thiệu với Đấng Christ, để sử dụng chàng trong mọi tiềm năng mà chàng có, để dùng, có thể học vấn, tuổi trẻ, sự giàu có, sự ảnh hưởng, ở đó chàng đã có thể giới thiệu Phúc âm, và tuy nhiên Nó bị gạt bỏ. Thật là một—thật là một việc thiếu suy nghĩ với chàng trai trẻ đó! Thấy không?

58 “Hãy theo Ta.” Bây giờ, đây, chàng phải đi theo người nào đó. Vậy thì, chàng phải đi theo ảnh hưởng của những người mà chàng kết giao với, ảnh hưởng của thiếu nữ nào đó, ảnh hưởng của một trong các cậu con trai mà chàng đã kết bạn với, những đồng nghiệp ở trường học, hay là đi theo Chúa Jêsus Christ. Trong tất cả sự tốt đẹp của mình, tuy nhiên chàng biết mình không có Sự sống Đời đời.

Hỡi các bạn trẻ, đó là điều các bạn phải suy nghĩ về. Hiểu không?

59 Bây giờ hãy nhìn xem chàng trai này tối nay, chàng có thể đã là gì, và chàng là ai, và chàng là gì tối nay. Chàng trai trẻ ấy hiện ở nơi nào đó. Chàng là một người. Chàng ở nơi nào đó. Chàng đang chờ đợi sự Phán xét. Chàng đang chờ đợi đối diện với sự Phán xét vào Ngày ấy, gạt bỏ đi cơ hội giống như vậy được ban tặng cho các bạn trẻ, hầu như dưới hoàn cảnh giống như vậy; những bạn trẻ tốt đẹp, nhân cách tốt, cha mẹ tốt, những gì các bạn có, thậm chí không phải làm việc trừ phi các bạn muốn. Hiểu không?

60 Nhưng có một điều khác đi với điều đó. Có điều gì đó đi với điều đó. Lời đó, tối nay, không bao giờ chết. Nó vẫn là một thách thức với mỗi thanh niên, mỗi thiếu nữ, “Hãy Theo Ta.” Hiểu không?

61 Lời không chết. Bất cứ khi nào bạn nói điều gì, hãy nhớ, cho dù bạn ngồi trong xe hơi trong nơi kín nhiệm, cho dù nó ở trên

bục giảng, cho dù nó ở ngoài góc đường phố với bạn trai hay bạn gái của bạn, bất cứ nơi đâu, nó không bao giờ chết. Nó—nó phải sống mãi mãi.

⁶² Khi tôi thấy cô gái đó mà tôi...đêm nọ trong một khái tượng, cô gái trẻ đẹp, diễn viên Hollywood, và tôi thấy việc cô ấy chết, vươn tới, cố gắng tìm sự giúp đỡ. Cô ấy bị chết vì cơn đau tim, Cô Monroe. Và rồi điều đó đã xảy ra trước đó hai năm, và tôi đã thấy cô ấy chết. Và hai ngày sau cô ấy đã chết.

⁶³ Sau đó, đêm nọ, tôi nghe tiếng của cô gái ấy. Như thế nào? Những đứa trẻ đã nói với tôi, “Ba ơi, ba đi xuống xem Dòng Sông Không Trở Lại đó, mọi lúc.” Nói, “Họ chiếu bộ phim giống như thế, tối nay.” Chúng nói với tôi đêm nào đó sẽ chiếu, một tuần hay hai tuần nữa. Tôi nghĩ, “Ồ, mình muốn xem bộ phim đó, vì mình đã đi xuống con sông đó, hai hay ba lần; khoảng năm lần, mình nghĩ.”Ồ, tôi—tôi muốn xem nó.

⁶⁴ Và Cô Marilyn Monroe diễn xuất trong phim đó.Ồ, đó là cô gái tôi đã thấy trong sự hiện thấy. Và cô ấy đó, trong phim, và những vai diễn, chính vai mà cô đóng trong phim *Dòng Sông Không Trở Lại*, khi cô ghi hình phim ấy, có lẽ cách đây mười lăm năm. Nó là một phim cũ, có lẽ cách đây hai mươi năm. Và cô đã chết cách đây hai năm. Và cô ấy ở đó lần nữa, sống động, mọi hành động và mọi lời nói. Hiểu không? Nó vẫn rất nhạy trong băng từ cho đến khi nó được sống động lại.

⁶⁵ Không chỉ thế thôi, nhưng mọi thứ mà chúng ta nói thì sống động. Mọi lời mà chúng ta nói không thể chết. Đến qua phòng này là những lời giờ này, những hình dáng của con người. Ti-vi có thể bắt lấy nó. Anh chị em có thể nói ngay tại đây, và người ta nghe anh chị em nói khắp thế giới, cùng trong giây đó. Thậm chí trước khi anh chị em có thể nghe được nó trong phòng này, nó đi khắp thế giới, bằng hoạt động điện từ.

⁶⁶ Và màn hình vĩ đại của Đức Chúa Trời bắt lấy điều đó. Và mọi di chuyển và mọi hành động mà anh chị em làm, anh chị em phải đối diện với nó ở Sự Phán xét. Hiểu không? Vì thế, hỡi chàng trai trẻ, thật là điều tốt để ngừng lại, suy nghĩ về những điều này, đây, bởi vì các bạn sẽ gặp lại nó. Hiểu không?

⁶⁷ Chúng ta hãy lần theo chàng trai trẻ này, cơ hội chàng có, và đặt chính mình vào địa vị của chàng. Và một cô gái, giống y như Becky và Marilyn, thật giống như bạn đang đứng trong chỗ của chàng trai ấy, và bạn có thể nghe Tiếng đó vẫn còn sống động.

⁶⁸ Nó vẫn sống động. Nó vẫn di chuyển. Khoa học nói, “Trong hai mươi năm tới, họ sẽ bắt được Tiếng của Ngài đúng y như Ngài đã phán, cách đây hai ngàn năm.” Nó vẫn còn sống động. Giống như một viên sỏi rơi vào đại dương, sóng không bao giờ ngừng. Nó vỗ vào bờ, hàng ngàn dặm, và trở lại.

⁶⁹ Khi một tiếng một khi được nói vào trong không trung như thế, nó không bao giờ chết. Không có điều gì bạn có thể nói lúc Phán xét. Nó ở ngay tại đó. Sẽ có Tiếng của Đức Chúa Jêsus Christ bảo chàng trai trẻ đó, “Hãy theo Ta,” và anh ta quay lưng, trên màn hình, đây tiếc nuối, bởi vì anh có nhiều tài sản. Hiểu không? Chúng ta có thể thậm chí không...Không phải luôn luôn phải là tiền. Nó có thể là những việc khác. Hiểu không? Bất cứ điều gì mà chúng ta nắm giữ yêu quý hơn sự kêu gọi đó, xem đây, nó trở nên giống như tiền bạc đối với chúng ta. Nó trở nên điều gì đó làm hư nát chúng ta.

⁷⁰ Bây giờ chúng ta hãy lần theo chàng trai trẻ này một chút. Điều gì xảy ra khi chàng quay đi? Chàng không lắng nghe Tiếng đó của Đấng Christ. Chàng đi với những người bạn của mình.

⁷¹ Mà, hỡi các bạn trẻ, hết thầy các bạn là những người tốt, các bạn bắt buộc phải có bạn bè, nhưng hãy xem thử bạn có loại bạn nào. Nếu người bạn đó đang đi theo Đấng Christ, hãy đi với người bạn ấy. Cũng là, đi theo Đấng Christ. Nhưng nếu không, thì đừng đi.

⁷² Chúng ta hãy nhìn chàng. Chúng ta thấy, có lẽ chàng giữ những người bạn của mình. Chàng trở nên một quan cai trị lớn. Chàng là người cai trị lúc ấy. Sau đó, chúng ta thấy chàng rất thịnh vượng đến nỗi chàng—chàng—chàng phải xây những nhà kho chứa chứa của cải. Và rồi chàng nói với chính mình, sau khi đã già, và những mối quan tâm về đời sống trẻ tuổi đã qua đi, mọi thứ chàng đã làm, có lẽ, đã được tận hưởng.

⁷³ Khi một ông già hay một bà già, giống như tôi, hay vợ tôi, cha mẹ các bạn, hầu như họ khó có thể nghĩ về điều gì. Họ không thể, không muốn đi ra và—và chạy lên chạy xuống đường phố, các bạn biết đấy, như—như những người trẻ tuổi, và những đàn bà trẻ. Ngày tháng, và ai sẽ là chồng hay vợ của mình, hay là, xem đấy, họ không có điều đó trong trí. Họ, họ có con cái, quan tâm đến chúng. Đó sẽ là tất cả với các bạn, ngày mai, nếu còn có ngày mai. Hiểu không?

⁷⁴ Và xem chàng trai trẻ, sau đó, có lẽ với...Có lẽ chàng chưa hề cưới vợ. Và, tuy nhiên, chàng là nhà cai trị lớn. Và chàng ngồi trên...

⁷⁵ Và như ở Giê-ru-sa-lem, tuy nhiên, ngày nay, họ ăn trên mái nhà, vào lúc này trong ngày, khi trời trở lạnh, vào buổi chiều tối.

Và chúng ta thấy nhân vật khác được mô tả với chàng: một người ăn xin.

⁷⁶ Và người này, tuy được nuôi dạy từ thuở nhỏ để—để biết tôn trọng người lân cận, và biết đối xử với người khác như mình thích họ đối xử với mình vậy. Xem đấy, bởi chối bỏ sự kêu gọi đó của Đấng Christ, cuối cùng...Trông giống như, một chàng trai được lớn lên trong một gia đình như vậy, điều đó sẽ không bao giờ đi xa khỏi chàng, nhưng nó đã cách xa. Nó đã đi cách xa.

⁷⁷ Và ở đó có một người nằm ở cổng, tên là La-xa-rơ, xin chàng thức ăn, mà chẳng được. Người muốn ăn những bánh vụn mà người nhà giàu này quét xuống, thậm chí không phải cho người ăn xin, mà cho những con chó. Và mình đây ghẻ lở. Nhưng người đó thì rất bảnh bao lịch sự trong xã hội, lúc đó, anh ta không còn cảm xúc nữa. Anh trở nên tê liệt tình cảm, bởi vì anh đã chối bỏ lời mời gọi đó của Đấng Christ.

⁷⁸ Và có lẽ một buổi tối, lúc này, anh ta đang ăn bánh mì nướng với rượu vang hảo hạng, và những người đàn bà đáng yêu, mang đầy đồ trang sức, ở chung quanh anh, và những thứ giống như thế, với mọi điều mà lòng anh ham muốn, và được nâng cốc chúc mừng. Một người ăn xin nằm ngoài cổng.

⁷⁹ Và trước khi rạng đông, sáng hôm sau, anh ta đã ở dưới địa ngục, kêu la xin La-xa-rơ đến nhỏ nước trên lưỡi anh ta. Sự thay đổi cảnh tượng.

⁸⁰ Và anh em để ý, khi anh ta nói, “Áp-ra-ham tổ tôi,” bấy giờ, anh ta vẫn nhớ rằng Áp-ra-ham là tổ phụ của người Do Thái. Chàng nói, “Hỡi Áp-ra-ham tổ tôi, xin sai La-xa-rơ xuống đây nhúng đầu ngón tay vào nước, đừng làm cho mát môi tôi. Những ngọn lửa này đang làm khổ quá đổi.”

⁸¹ Và anh ta nói...và Áp-ra-ham đã nói, “Ấy là, ta không thể làm điều đó,” nói cách khác. “Và bên cạnh tất cả điều này, người xem đây, người đã có cơ hội của mình trong đời.”

⁸² Anh ta đã có điều đó khi nào? Khi Chúa Jêsus phán, “Hãy Theo Ta.” Nhưng anh đã bỏ đi. Anh đi theo con đường kiếm tiền. Và điều đó được thôi, không có gì sai với việc kiếm tiền, nhưng đi theo Chúa Jêsus trong khi bạn đang làm điều đó. Hiểu không? Và anh ta đã đi con đường khác, với đám đông.

⁸³ Và anh em thấy, anh ta nói, và Áp-ra-ham nói, “Vả lại, có một vực sâu ở giữa người và người ấy, mà không ai đã băng qua được, và sẽ không bao giờ. Họ ở đó không thể đến đây, và những người ở đây không thể đến đó. Nó đã được chuẩn bị. Không người nào đã vượt qua hay sẽ vượt qua.”

⁸⁴ Thế thì hãy nghe anh ta. Anh muốn là một nhà truyền bá phúc âm lúc đó. Sự kêu gọi mà Chúa Jêsus ban cho anh ta, để—để đi theo Ngài, đã có, và là một người giành linh hồn, khi còn trẻ, trở lại với anh một lần nữa. Anh nhớ lại điều đó, rằng anh có năm người anh em, và còn ở trên đất, và anh đã không muốn họ ở trong nơi đó.

⁸⁵ Anh nói, “Hãy sai La-xa-rơ, thế thì, trở lại nói với năm anh em tôi đừng họ không bị xuống cách này.” Nói cách khác, “Tiếp nhận sự kêu gọi, ‘Hãy Theo Ta.’” Hiểu không?

Nhưng người nói, “Họ, họ sẽ không làm điều đó.”

⁸⁶ Anh ta nói, “Vâng, nếu có kẻ chết sống lại, giống như La-xa-rơ, và trở lại và nói cho họ.”

⁸⁷ Anh em thấy, điều đó tỏ cho thấy rằng, sau khi chúng ta chết, anh em vẫn còn ý thức. Người đó đã nhớ lại. Áp-ra-ham nói, “Con

oi, hãy nhớ lại, lúc người còn sống.” Hiếu không? Anh em vẫn nhớ. Anh em không mất trí nhớ. Anh em nhớ.

88 Và những kỷ ức mà người đó có thể có được, và vẫn trong cùng một chỗ, nhớ lại cơ hội anh ta nghe Chúa Jêsus phán, “Hãy Theo Ta.” Nhưng anh ta đã đi theo những người sai trật, đám đông sai trật. Anh ta ở trong đám đông sai trật, và đi tới nơi sai trật, cuối cùng tới chỗ Đòi đòi sai trật; bị hủy diệt vào Ngày đó, cách xa Đức Chúa Trời mãi mãi.

89 Chúa Jêsus cũng đã phán một lời thật đầy ấn tượng, “Dầu có kẻ chết sống lại đến cùng họ, thì họ sẽ chẳng ăn năn. Vì, chúng nó đã có luật pháp của Môi-se, và nếu chúng không muốn nghe điều đó, thì chúng sẽ không nghe dầu có ai từ kẻ chết sống lại. Chúng nó sẽ chẳng tin vậy.”

90 Tại sao? Tại sao? Luật pháp đã nói điều gì giống như thế không? Có. “Hãy làm cho người khác điều gì mà các người muốn người ta làm cho mình.” Và anh ta đã sống dưới luật pháp. Nhưng anh ta đã để người ăn xin chết nơi cổng nhà mình. Hiếu không? Anh ta đã—anh ta đã sống dưới những điều răn của Đức Chúa Trời, và tuy nhiên đã không thấy được Sự sống Đòi đòi vĩ đại ấy.

91 Hỡi các bạn trẻ, các em, mỗi người giống như con của tôi. Các bạn, mỗi người, dường như các con trai và các con gái tôi. Theo cách nào đó, các bạn, đấy, nói về mặt thuộc linh. Đúng thế. Chúa là Đức Chúa Trời đã—đã đặt linh hồn các bạn vào sự quan tâm của tôi, bởi vì các bạn đến, nghe tôi nói. Các bạn tin tôi. Hiếu không? Và theo một ý nghĩa của từ ngữ, các bạn là các con trai con gái tôi. Đúng thế.

92 Luôn luôn nhớ, giữ những điều răn của Đức Chúa Trời là một việc lớn. Được nuôi dạy trong một gia đình tốt là một cơ nghiệp từ Đức Chúa Trời. Và là những người trẻ tốt với những cá tính như các bạn có, tốt lắm. Tuyệt vời, để có một nền giáo dục. Thật tuyệt được sống trong xứ sở tự do này. Chúng ta có nhiều điều để biết ơn.

93 Nhưng có một điều mà các bạn thật sự không thừa hưởng. Các bạn phải tiếp nhận Nó. Đó là Sự sống Đòi đòi. Và các bạn chỉ

làm điều đó bằng cách đi theo Chúa Jêsus, bằng một kinh nghiệm sanh lại. Đừng xao lãng điều đó.

94 Có lần tôi đã nghe một chuyện nhỏ, về một người mà, ồ, anh ta là người nghèo. Và anh ta—anh ta luôn luôn muốn...Nó giống như là, câu chuyện cổ tích. Dầu vậy, nó luôn gắn bó với tôi. Và ngày nọ anh ta hái một đóa hoa. Và bông hoa có phép thuật, bông hoa trả lời với anh, và nói, “Ông đã bị nghèo suốt đời.” Nó nói, “Bây giờ hãy cầu xin những gì ông muốn, và điều đó sẽ được ban cho ông.”

95 Anh nói, “Ngọn núi nơi xa kia sẽ mở ra, và tôi sẽ đi đến đó tìm vàng trong núi.”

96 “Ồ,” nó nói, “ông sẽ phải mang tôi theo với ông bất cứ nơi nào ông đi. Hiểu không? Ông sẽ phải đem tôi đi với ông. Vì thế, bất cứ nơi nào có tôi, thì ông có thể cầu xin điều gì ông muốn.”

97 Anh bước tới ngọn núi, và ngọn núi mở ra, rồi anh đi vào. Những cái kệ đầy vàng và kim cương, như những câu chuyện thần tiên. Anh đặt đóa hoa xuống trên một—trên một cái bàn, hay, một tảng đá. Và anh chạy và vồ lấy những thỏi vàng rất lớn, và anh nói, “Ta phải đi nói điều này cho bạn bè. Và bây giờ ta là người giàu có. Ta có mọi thứ bây giờ. Ta phải tỏ ra điều này.”

98 Và vì vậy bông hoa nói, “Nhưng,” nói, “ông đã quên điều quan trọng.”

99 Vì thế anh chạy lại và nhặt lên, nói, “Thôi được, có lẽ ta sẽ—ta sẽ lấy một cục vàng. Ta sẽ lấy một cục bạc.” Và vì vậy anh nói, “Ta sẽ—ta sẽ nhanh lên, để nói cho nhiều người biết ta giàu như thế nào, và tất cả những gì ta có.”

100 Và anh ta chạy ra tới cửa, và bông hoa nói, “Nhưng ông quên điều quan trọng.”

101 Vậy anh chạy trở lại lần nữa. Anh nói, “Ở trong này chúng ta có đủ mọi thứ vật liệu.” Vậy, anh ta nhặt lên một hòn đá. Anh nói, “Ta sẽ đi, lấy hòn đá này và chỉ cho người ta thấy loại đá được làm ra từ núi này, để ta có thể tìm thấy con đường trở lại.” Hiểu không?

102 Và anh bèn chạy ra cửa, và bông hoa nói, cho...lần cuối cùng của nó, “Ông đã quên điều quan trọng.”

“Ồ,” anh ta nói, “ồ, im đi.”

¹⁰³ Xem đó, anh ta không muốn nghe nữa, “Quên điều quan trọng,” và anh ta chạy ra ngoài cửa. Và khi đó, cửa đóng lại đằng sau anh, với bông hoa ở bên trong. Điều quan trọng là bông hoa. Hiểu không? Thứ quan trọng là bông hoa.

¹⁰⁴ Cách đây nhiều năm, khi còn bé, như hết thầy các em, ở đây, trại chăn nuôi gia súc ở trên đây, trên Phoenix. Tôi đã đọc một bài báo, về nơi tiềm năng có quặng vàng, một tờ báo về một người đi đào vàng. Lúc đó, không có con đường nào đi qua đây, chỉ những con đường mòn bằng cát. Họ vẫn làm nhiều thăm dò vàng ở đây, anh em biết.

¹⁰⁵ Nhưng người đi tìm vàng này đã đến, và anh ta tìm thấy nhiều tiền, và đào được nhiều vàng. Và trên đường về, anh ở lại trong căn nhà gỗ nhỏ anh đã tìm thấy. Và anh có đem theo một con chó, và, con—con chó, bị cột ở bên ngoài. Và đêm ấy, có một kẻ ở ngoài vòng pháp luật đi theo anh, để lấy vàng này. Anh đã nhét nó trong những cái mỏ cũ Tây Ban Nha, và anh ta đi vào với nó. Và con chó bắt đầu sủa.

¹⁰⁶ Và người đàn ông đó không muốn bị quấy rầy với con chó đó. Anh ta nói, “Im đi.” Anh nói, “Ngày mai, ta sẽ đem cái này vào, tới—tới thành phố.” Và ta sẽ...Đạo đức của câu chuyện là đây. “Và ta sẽ cân nó, và ta sẽ là một người giàu có. Và ta sẽ mua những chiếc xe hơi tuyệt vời. Và ta sẽ có đủ loại đàn bà và những bữa tiệc lớn. Và ta sẽ là một người giàu có, bởi vì ta đã đạt được mục đích rồi. Ta có vàng ở đây, nhiều lắm.” Và nói, “Ta sẽ...”

¹⁰⁷ Và trong khi anh ta cố gắng ngủ, con chó cứ sủa, bởi vì con chó thấy kẻ cướp đến gần, đang lén vào, chờ đợi người đào vàng đi ngủ.

¹⁰⁸ Anh ta đứng dậy lần nữa, và la hét con chó, nói, “Im đi.” Và con chó đáng thương rên rỉ và cố cảnh báo chủ nó rằng nguy hiểm đang ẩn núp—ẩn núp. Và khi anh ta...

¹⁰⁹ Lần kế tiếp, khi con chó bắt đầu sủa, người tìm vàng lấy khẩu súng. Anh ta không muốn bị quấy rầy, vì thế anh ta đứng dậy và bắn con chó. Và người đào vàng đã bị giết chết đêm đó, bởi kẻ

cướp. Mọi giấc mơ tưởng của anh chẳng ích gì cho anh. Tại sao? Anh ta làm im đi tiếng cảnh báo mình.

¹¹⁰ Không có người nào có thể cố gắng làm điều gì, thưa các bạn trẻ, sẽ không bao giờ có thể làm điều gì sai trật, sau khi được nuôi dưỡng lớn lên như cách của các bạn, trừ phi các bạn cảm thấy điều gì đó bảo mình đừng làm điều đó. Vậy thì, đừng bao giờ làm nín lặng tiếng đang cảnh báo mình.

¹¹¹ Và luôn luôn nhớ, chấp nhận Tiếng đó mà đã nói, “Hãy Theo Ta,” và các bạn sẽ luôn đi ra đúng đắn. Tôi tin các bạn sẽ đi theo đúng. Tôi tin tưởng vào các bạn. Nhưng cứ luôn luôn nhớ rằng Chúa Jêsus, Tiếng ấy, vẫn sống động trên thế gian tới hôm nay.

¹¹² Cũng giống như vậy, như mọi tiếng và mọi lời chúng ta đã nói còn vẫn sống động, khi tiếng đó phát ra trên sóng trong không trung. Sự...Xem đấy, các bạn có một máy truyền tín hiệu ở đây để phát nó đi. Các bạn là người truyền tín hiệu gửi nó đi. Vậy thì nó có trạm tín hiệu để nhận lấy.

¹¹³ Và Chúa Jêsus là Người Phát Tín Hiệu của Lời Đức Chúa Trời, vì Ngài là—là ba hiệp một của Đức Chúa Trời bày tỏ trong một Người. Ngài là Đức Chúa Trời hoàn toàn và Con Người hoàn toàn.

¹¹⁴ Và ba hiệp một của Đức Chúa Trời, ba hiệp một của những thuộc tính của Đức Chúa Trời, là Cha, Con, và Thánh Linh, được tượng trưng trong một Người đó, là Đức Chúa Jêsus Christ. Vì thế, ở đó, Ngài là Lời.

¹¹⁵ Và Ngài là Đấng Phát Tín Hiệu mà đã phán rằng, “Kẻ nào nghe Lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta đến, thì có Sự sống Đời đời.” Hiểu không? “Quả thật Ta nói cùng các người, kẻ nào nghe những Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời.” Vậy thì, Lời đó phát ra từ một Đấng Phát Tín Hiệu. Ngài phán, ngày nọ, “Quả thật Ta phán cùng các người, nếu các người nói cùng núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các người nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có được những gì các người đã nói.”

¹¹⁶ Vậy thì, nếu như các bạn có thể chỉ là trạm thu phát tín hiệu Đó, bởi sự điều khiển nào đó bên trong của các bạn, bởi đức tin, nó sẽ dời đi ngay vào trong chu trình của Đức Chúa Trời, đến với

sự Sanh ra mới, và được sanh lại. Sau đó các bạn sẽ luôn luôn được tiếp xúc, để nghe Tiếng đó mà sẽ luôn luôn cảnh báo các bạn khi nguy hiểm đến. Khi những sự việc sai trật, trở nên sai trật, Nó sẽ luôn luôn là sự cảnh báo cho các bạn. Và rồi, thay vì ngày nào đó bị giống như chàng trai trẻ giàu có mà chúng ta đang nói đến; hãy là một người giống như sứ đồ Phi-e-rơ, Phao-lô, hay người nào đó giành những linh hồn về cho Đức Chúa Jê-sus Christ. Các bạn hãy làm điều đó, hỡi các bạn trẻ.

Chúng ta có thể cầu nguyện chứ?

¹¹⁷ Lạy Đức Chúa Jê-sus! Tuổi trẻ, những người nam và những người nữ cho tương lai, nếu có một ngày mai. Chúng con phải huấn luyện họ, Chúa ôi. Chúng con cảm thấy gánh nặng đó, để huấn luyện họ giống như sẽ có cho tương lai. Nếu không, thì ngày hôm nay là ngày ấy.

¹¹⁸ Và rồi, Cha ôi, chúng con biết rằng không ai được chấp nhận trong mắt Ngài. Không xác thịt nào có thể vinh hiển được. Không học vấn nào, mặc dù những điều này có thể thật tốt, không có công việc tốt đẹp nào, không có học viện tôn giáo nào, không có tâm lý học nào, không có điều gì có thể khẳng định Đức Chúa Trời ngoài Đức Thánh Linh. Ngài là Công Cụ, Chính Đức Chúa Trời, trong hình thức của Sự sống Đời đời, mà có thể đến với chúng con như một cá nhân. Và chúng con cảm ơn vì điều này.

¹¹⁹ Đúng như được biểu lộ khi Phi-e-rơ xưng nhận tội lỗi. Chúa Jê-sus phán với ông, “Chẳng phải thịt và huyết bày tỏ điều này cho người. Người không bao giờ học được điều đó ở thần học viện. Người không bao giờ học được điều đó ở trường nào đó.” Đó là một việc cá nhân, điều gì đó mỗi cá nhân phải nhận được. Ngài phán, “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ chẳng thắng được hội ấy.” Chúng con cảm ơn vì điều đó, Chúa ơi.

¹²⁰ Tiếng đó vẫn còn sống động tới nay. Và vẫn có những trạm, những tiền đồn, lắng nghe những trạm phát sóng, nhận tín hiệu từ trạm phát sóng, của đức tin, để có thể tiếp nhận Nó. Chúng con cầu xin mỗi một trẻ em này sẽ nhận lãnh Điều đó, Chúa ôi, trong lòng chúng. Và nhớ rằng, không có điều gì làm chúng được tốt, ngoại trừ chúng...Đức Chúa Trời không phán xét chúng con

bởi những việc chúng con làm, nhưng bởi những gì chúng con tin nhận. Chúng con được cứu bởi đức tin của chúng con, không phải bởi việc làm của chúng con. Vì thế chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng chúng sẽ nắm bắt được khái tượng giờ này, và thấy và nghe lời mời Đòi đòi vĩ đại đó, “Hãy đến, đi theo Ta.”

¹²¹ Nguyên xin mỗi một em, Chúa ôi, quăng hết những việc thuộc về thế gian, đời sống phàm trần, hay chết này. Khi các em ở đây tối nay, và những mái tóc vàng, và một số những mái tóc đen, và những cặp mắt đen, và mắt xanh của chúng, và đang ngồi trong sự tốt đẹp nhất mà các em từng có.

¹²² Và như một trước giả vĩ đại đã nói, “Trong buổi còn thơ ấu hãy tưởng nhớ Đấng Tạo Hóa người, trước khi những ngày gian nan chưa đến. Lúc đó người sẽ không lấy làm vui lòng.” Làm sao, Chúa Jêsus ôi, Ngài đã phán với Phi-e-rơ, “Khi người còn trẻ, người đứng lên và muốn đi đâu thì đi. Nhưng khi người già, người khác mang người đi đến nơi mình không muốn.” Xin cho họ nhớ, “Bây giờ là ngày ấy. Đây là lúc.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹²³ Con tuyên bố mỗi một trẻ em này, cho con của chính con, ở đây tối nay, cho mỗi trẻ em ở đây. Con cảm thấy Ngài đặt vào tay con, để canh giữ chúng. Con tuyên bố hết thấy trẻ em này, từ Sa-tan và từ sự chết, đến với Sự sống trong Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹²⁴ Xin chúc phước cho các bạn, các bạn nhỏ. Thật vui được nói đôi lời với các em. Và tôi sẽ trở lại, Billy. Những người bạn nhỏ tốt quý, thật biết ơn các bạn. Anh Fred, xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

HÃY ĐẾN, ĐI THEO TA VIE63-0601

(Come, Follow Me)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrión Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 1 tháng Sáu, năm 1963, tại Buổi nhóm Tư Gia ở Tucson, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org